Struktura parlamentów europejskich

Spis treści

Wstęp

Rozdział I. Wielka Brytania
1.1. Podstawy ustrojowe Wielkiej Brytanii
1.2 Uregulowania prawne
1.3. Praktyczne funkcjonowanie podstawowych instytucji państwowych i ich wzajemne relacje

Rozdział II. Szwecja
2.1. Podstawy ustrojowe funkcjonowania parlamentu w Szwecji
2.2. Zadania parlamentu
2.3. Komisje parlamentarne

Rozdział III. Niemcy
3.1. Geneza ustroju politycznego Niemiec
3.2. Funkcjonowanie wyższej Izby Parlamentu
3.3. Funkcjonowanie niższej Izby Parlamentu

Rozdział IV. Francja
4.1. Podstawy ustrojowe
4.2. Zasady funkcjonowania parlamentu Francji

Rozdział V. Włochy
5.1. Podstawy ustrojowe
5.2. Zasady funkcjonowania parlamentu Włoch

Rozdział VI Próba porównania struktury i funkcjonowania parlamentów europejskich
5.1. Różnice w strukturze i funkcjonowaniu parlamentów
5.2. Podobieństwa w strukturze i funkcjonowaniu parlamentów
5.3. Próba oceny funkcjonowania parlamentów europejskich

Konkluzje

Bibliografia
Spis tabel
Spis rysunków
Aneks

Bibliografia (część)

1. Czubiński A., Europa XX wieku, Wydawnictwo Poznańskie, Poznań 2000
2. Gdulewicz E., Kręcisz W., Orłowski W., Skrzydło W., Zakrzewski W., Ustroje Państw Współczesnych. Tom 1, Lublin 2005
3. Godyń T., Cygnarowski M., Dudek S., Iwaniszczuk P., Mały Leksykon Polityczny, Warszawa 2001 r.
4. Laqueur W., Historia Europy 1945-1992, Puls, Londyn 1993
5. Marszałek – Kawa ., Parlamenty jednoizbowe w państwach nordyckich : pozycja i funkcjonowanie, Adam Marszałek, Toruń 2003,
6. Patka A., Rydel J., Najnowsza historia świata, 1945-1963, Wyd. Literackie, Kraków 1997,
7. Sagan S., Współpraca parlamentu i rządu w Szwecji, Uniwersytet Śląski, Katowice 1989,
8. Sczaniecki M., Powszechna historia państwa i prawa, Lewis Nexis, Warszawa 2002
9. Wojtaszczyk K.A., Współczesne systemy polityczne, Warszawa 1996,
10. Wojtaszczyk K. A., Bundestag i Bundesrat w Republice Federalnej Niemiec, Wydawnictwo Sejmowe, Warszawa 2002,
11. Zięba A., Parlament Wielkiej Brytanii, Warszawa 1994,
12. Zins H., Historia Anglii, Wyd. Bellona, Wrocław, Warszawa, Kraków, 1995.

Nazwę parlament zastosowano po raz pierwszy za czasów panowania Henryka III (1216-1272). Tłumaczono ją jako sklep z gadaniną lub konferowanie. W tamtym okresie parlamentem była rada królewska, ale rozszerzona o głosy przede wszystkim mieszczan – „ciało to było na równi ciałem ustawodawczym i administracyjnym, finansowym i sądowym”[1]. Na marginesie można zauważyć, iż największym sukcesem tych czasów było uchwalenie w 1215 r. Wielkiej Karty Wolności, która do dnia dzisiejszego stanowi część prawodawstwa składającego się na Konstytucję Wielkiej Brytanii. Karta „dawała okrojoną niezależność Rady w sprawach finansowych i sądowych, zabraniała ściągania podatków bez jej zgody, była zalążkiem sądów przysięgłych, czyli sądzenia równych przez równych (czyli szlachtę przez szlachtę, inne równości w tym momencie historycznym nie

wchodziły w grę), regulowała kary majątkowe, stanowiła prawo oporu, czyli możliwość legalnego wystąpienia przeciw królowi w razie łamania postanowień Karty.[2]

[1] Gdulewicz E., Kręcisz W., Orłowski W., Skrzydło W., Zakrzewski W., *Ustroje Państw Współczesnych. Tom 1,* Lublin 2005, s. 15

[2] Tamże s. 16

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!